

ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΕΡΓΟ ΘΕΑΤΕΣ...

Από το τέλος Ιουνίου, με αφορμή κάποια ατυχήματα που συνέβησαν σε πλοία της Ακτοπλοΐας και με αποκορύφωμα το τραγικό ατύχημα του πλοίου μεταφοράς υγραερίου στο Πέραμα, βιώσαμε καταστάσεις δυστυχώς γνώριμες από το παρελθόν οι οποίες αν μη τι άλλο, αφήνουν ένα γνωστό και πικρό κατάλοιπο. Την απογοήτευση. Απογοήτευση, γιατί ό,τι και να συμβεί σε μικρό ή μεγάλο ατύχημα ο στόχος είναι εύκολος και τις περισσότερες φορές ο μοναδικός απροστάτευτος είναι ο Πλοίαρχος .

Αυτός ο άνθρωπος, εκείνη την στιγμή, βάλλεται από παντού.

-Αρχές, Μ.Μ.Ε., κοινό αίσθημα.

Από την στιγμή που θα συμβεί ένα ατύχημα (μικρής ή μεγάλης έκτασης και συνέπειας δεν έχει καμιά διαφορά) αυτομάτως ξεχνιέται κάθε μορφής προσφορά που αυτοί οι άνθρωποι προσφέρουν στην κοινωνία, σε δύσκολες στιγμές με επικίνδυνες καιρικές συνθήκες και καταστάσεις, σε θάλασσες και λιμάνια.

Οι διασώσεις συνανθρώπων μας που κινδυνεύουν στη θάλασσα, η μεταφορά ασθενών και τραυματιών από τα «Αλίμανα» νησιά μας, όλα παραμερίζονται στο βωμό της δημοσιότητας. Άνθρωποι αδαείς και άσχετοι, δράττονται της ευκαιρίας και περιφέρονται σε κάποια κανάλια λέγοντας τα δικά τους, ακαταλαβίστικα σε μας τους Πλοιάρχους και Ναυτικούς γενικότερα ρίχνοντας στον καιάδα τους πάντες και τα πάντα.

Είναι βέβαιο ότι το λανθάνειν είναι ανθρώπινο και έχουμε αναγνωρίσει γεγονότα που έχουν συμβεί από ανθρώπινο λάθος συναδέλφων που ευτυχώς όμως δεν άφησαν σημάδια αφαιρώντας ανθρώπινες ζωές. Λάθη γίνονται παντού και δυστυχώς θα γίνονται πάντα. Στη στεριά έχουμε καθημερινά περιπτώσεις ανθρωπίνων λαθών που στοιχίζουν κάθε χρόνο χιλιάδες ανθρώπινες ζωές.

Πρέπει κάποια στιγμή αυτοί οι αδαείς να καταλάβουν ότι με αυτά τα ακαταλαβίστικα και γραφικά που εκθέτουν στις απόψεις τους, βλάπτουν ολόκληρη την ναυτική οικογένεια, τη Ναυτιλία, την Ελλάδα γενικότερα. Με την συμπεριφορά αυτή υπάρχει γενικό αντίκτυπο για τη Ναυτιλία, τον επαγγελματισμό των Ελλήνων, την Πολιτεία, το κράτος.

Και δεν είναι μόνο αυτό αν σκεφτεί κανείς τη ζημιά που διαπράττουν κάποια ΜΜΕ, όταν απερίσκεπτα και χωρίς τις κατάλληλες πληροφορίες καλούν προς ενημέρωση άτομα που αντί να

πληροφορήσουν υπεύθυνα την κοινή γνώμη, την αποπροσανατολίζουν με αποτέλεσμα να σχηματίζονται τεράστιες «σκιές» που αφορούν κυρίως την προσέλκυση των νέων στο ναυτικό επάγγελμα σε μια δύσκολη χρονικά στιγμή, παρότι η Ναυτιλία γνωρίζει τεράστια άνθιση παγκοσμίως, υπάρχει τρομερή έλλειψη Αξιωματικών για την επάνδρωση των πλοίων .

Δυστυχώς, όπου υπεισέρχεται ο ανθρώπινος παράγοντας δεν μπορούμε να αποκλείσουμε το ενδεχόμενο του ανθρώπινου λάθους.

Βέβαια, όταν υπάρχουν άψογα λιμάνια για να υποδέχονται τα πλοία με ασφάλεια, όταν το επίπεδο της ναυτικής εκπαίδευσης είναι υψηλό, όταν οι διαδικασίες ασφαλούς διαχείρισης και ναυσιπλοΐας τηρούνται άψογα και όταν περάσουμε το κληρονομικό χάρισμα της Ελληνικής ναυτοσύνης και της ναυτικής συνείδησης στους Πλοιάρχους και Αξιωματικούς μας, τότε ελαχιστοποιούμε τις πιθανότητες λαθών.

Αλλά είναι έτσι? Όχι βέβαια και το γνωρίζουμε όλοι. Για το λόγο αυτό πρέπει όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς να συνεργαστούν με μοναδικό γνώμονα την ποιοτική Ελληνική ναυτιλία.

Αναμφισβήτητα κανένα από τα ατυχήματα που έχουν συμβεί τελευταία στην ακτοπλοΐα δεν έχει ευτυχώς καμιά σχέση με το ατύχημα που έγινε πρόσφατα στην Ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος. Εκεί, όλοι θρηνούμε τον άδικο χαμό των οκτώ συνανθρώπων μας και εκφράζουμε τα συλλυπητήρια και την βαθύτατη λύπη μας προς τις οικογένειες των εκλειπόντων.

Το μεγάλο ερώτημα που δύσκολα θα βρει σαφή και ολοκληρωμένη απάντηση είναι :

-Γιατί συνέβη αυτό το τραγικό ατύχημα και ποιος φταίει?

Ένα πλοίο που βρίσκεται για είκοσι μέρες σε επισκευές, σε ένα χώρο που δεν δικαιολογεί ύπαρξη επικίνδυνων αερίων μία ώρα μετά τον έλεγχο(για εύφλεκτη και εκρηκτική ατμόσφαιρα) και όμως συνέβη.

Είναι προχειρότητα που δεν μας εκφράζει σαν Πλοιάρχους να εκδίδουμε ανακοινώσεις για το τι έφταιξε. Αυτό είναι έργο των Ανακριτικών Αρχών και της Δικαιοσύνης, οι οποίες σίγουρα θα προβούν σε όλες τις ενδεδειγμένες ενέργειες και θα καταλήξουν στα αίτια που οδήγησαν στο ατύχημα και βεβαίως στον καταλογισμό ευθυνών.

Το οδυνηρό σε αυτήν την υπόθεση, είναι ότι δεν είναι η πρώτη φορά που χάνουμε αναίτια ανθρώπους στην επισκευαστική ζώνη του Περάματος.

Και στο παρελθόν έχουν συμβεί θανατηφόρα ατυχήματα αλλά πολύ φοβάμαι ότι αν δεν ληφθούν δραστικά μέτρα θα ξαναθρηνήσουμε και στο μέλλον.

Εάν κάποιος έχει κάνει επισκευές πλοίων σε ναυπηγεία του εξωτερικού, σε οργανωμένα ναυπηγεία της Ελλάδος και στην ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος, ξέρει πολύ καλά ότι μιλάμε για τρία εντελώς διαφορετικά πράγματα και καταστάσεις. Στα οργανωμένα ναυπηγεία τηρούνται κάποιοι κανόνες ασφαλείας και ελέγχων στους χώρους εργασίας. Οι εργάτες φορούν προστατευτικό εξοπλισμό, στους κλειστούς χώρους υπάρχει συνεχής εξαερισμός, γίνονται έλεγχοι του εξοπλισμού και προστατεύονται οι χώροι ανάλογα με τον βαθμό επικινδυνότητας των εργασιών. Οι εργάτες είναι εκπαιδευμένοι σε θέματα ασφάλειας, έχουν τα κατάλληλα πιστοποιητικά και γνώσεις πριν λάβουν μέρος σε κάποια εργασία. Τα ναυπηγεία και τα ανεξάρτητα συνεργεία που δουλεύουν εντός των ναυπηγείων είναι πιστοποιημένα βάσει διεθνών προτύπων ασφαλείας (ISO).

Στην ζώνη του Περάματος τι γίνεται από όλα αυτά? Ποιος ξέρει ποιόν? Ποιος είναι πιστοποιημένος για παροχή υψηλής ασφάλειας και ποιότητας υπηρεσίες? Ποιος έχει ελέγξει ποτέ ποιος περνά από τις πύλες εισόδου στη ζώνη, ποιος ανεβαίνει πάνω στα πλοία και για ποιόν λόγο?

Πόσοι εργάζονται στο Πέραμα,(που πολλές φορές δεν είναι ούτε καν στον κατάλογο των εργαζομένων) πάνω στο κάθε πλοίο, γιατί είναι ανειδίκευτοι και κάποιες φορές ανασφάλιστοι?

Και μέσα σ' αυτόν τον χαμό και την άναρχη εργασία πάνω στα πλοία, καταλήγουμε κάθε τόσο σε κάποιο θανατηφόρο ατύχημα.

Αυτό που συνέβη πρόσφατα είναι κάτι που ακούστηκε λόγω των θανάτων. Εκείνα τα άλλα ατυχήματα και οι τραυματισμοί που συμβαίνουν και δεν βλέπουν το φως της δημοσιότητας πόσα είναι?

Στο συγκεκριμένο ατύχημα, μεταξύ των άλλων, χάθηκε και ο Υποπλοίαρχος του πλοίου ο οποίος με εντολή του Πλοίαρχου παρευρίσκετο μέσα στην δεξαμενή που έγινε το ατύχημα για να επιβλέπει τις εργασίες.

Παρόλα αυτά, είμαστε και πάλι θεατές μιας απογοητευτικής σκηνής, (τόσο εμείς όσο και οι νέοι που θέλουν ίσως να ακολουθήσουν το ναυτικό επάγγελμα) ο Πλοίαρχος να σύρεται με χειροπέδες, σαν να ήταν αυτός ο υπαίτιος της καταστροφής. Ο Πλοίαρχος, που σωστά πράττοντας, είχε στείλει τον άμεσα υπεύθυνο για θέματα ασφαλείας (Υποπλοίαρχο) στον ευαίσθητο χώρο που

γίνονταν οι επισκευές. Παρόλα αυτά, σύρθηκε δέσμιος και προφυλακίστηκε.

Εμείς είμαστε απόλυτα σίγουροι ότι η Δικαιοσύνη θα πράξει σωστά, όπως πάντα, και τελικά θα αποδοθούν οι ευθύνες εκεί που πρέπει. Αλλά, αυτό που δεν μπορούμε να καταλάβουμε είναι γιατί χειροπέδες? Δηλαδή, θεωρούμε ότι αυτός ο άνθρωπος διέπραξε το έγκλημα αλλά φορώντας του χειροπέδες δεν θα μπορέσει να το επαναλάβει η θα διαφύγει και έτσι προστατεύουμε τον κόσμο από τυχούσες άλλες εγκληματικές του ενέργειες?

Η πικρή γεύση που μένει όμως, είναι γιατί ο Πλοίαρχος για οτιδήποτε γίνει στο πλοίο ή προκληθεί από αυτό, να σύρεται έτσι.

Γιατί να καταστρέφουμε έτσι την διαδρομή και την συνεισφορά ενός Πλοιάρχου που έχει μια πολύχρονη σχέση με την θάλασσα, με τα πλοία, με την Ναυτιλία και τους ανθρώπους της.

Εμείς δεν κάνουμε διακρίσεις ανάλογα με την Εθνικότητα του καθενός, για εμάς θίγεται ο Πλοίαρχος Πάσης Τάξεως, ο Ναυτικός, ο Άνθρωπος και η αξιοπρέπειά του.

Η Πολιτεία πρέπει να λάβει τα μέτρα της. Οι έλεγχοι ασφαλείας να είναι αυστηρότεροι και κάποια στιγμή να καταλάβουν όλοι ότι η πρόληψη είναι σημαντικότερη από την θεραπεία η την καταστολή.

Όπως τα πλοία και οι εταιρείες είναι υποχρεωμένα να λειτουργούν σύμφωνα με διεθνή πρότυπα ασφαλούς λειτουργίας και διαχείρισης, έτσι να υποχρεωθούν οι επισκευαστικές ζώνες και τα ναυπηγεία να λειτουργούν έτσι.

Το να καμαρώνουμε ότι η Ελληνόκτητη Ναυτιλία είναι η μεγαλύτερη στο κόσμο και να επαινούμε το Ελληνικό επιχειρηματικό δαιμόνιο δεν αρκούν. Πρέπει να παρθούν αποφάσεις τώρα, άμεσα, χωρίς χρονοτριβές για να ελαχιστοποιήσουμε το ενδεχόμενο επανάληψης παρόμοιων καταστάσεων που όταν συμβαίνουν δεν τιμούν κανένα.

Εμείς σαν Πανελλήνια Ένωση Πλοιάρχων Ε.Ν. Πάσης Τάξεως είμαστε πρόθυμοι να συνεισφέρουμε στο κομμάτι που μας αναλογεί, με τις γνώσεις και τις εμπειρίες μας για την βελτίωση των συνθηκών. Έτσι που κάποια στιγμή να αποκτήσουμε την πρωτιά που μας αξίζει και στον χώρο των επισκευών πλοίων. Η προσφορά των Ελλήνων Πλοιάρχων, Αξιωματικών και Πληρωμάτων ήταν, είναι και θα είναι μεγάλη με μοναδικό σκοπό την ανύψωση της Ελληνικής Ναυτιλίας σε όλους τους τομείς ακόμα πιο ψηλά.

Γιώργος Βλάχος